

TEKSUUTIMET

1/2017

MITENKÄS TÄSSÄ NÄIN KÄVI?

Kirjoittanut: Tapio Immonen

SISÄLMYKSET

- 03 Mitenkäs tässä näin kävi?
- 04 Peejiin palsta
- 05 Työnhaku juttuja
- 06 Arkkitehtikillan kulkue
- 07 Formula Student Oulu ry
- 08 Oulun tulevaisuutta rakentamassa
- 09 Mikä ihmeen Nysse?
- 10 Kyhit esittäytyvät
- 11 Tykin suusta
- 12 Simailuja
- 14 Viini paranee vanhetessaan?
- 16 Hallitusesittely
- 19 Parasta Wappua
- 20 Koe keittiössä
- 22 Pariutumisrituaalien labyrintissa
- 24 Koponurkkaus
- 25 Tasa-arvovaltuutetun palsta
- 26 Oonko mää vieläkin Teekkari?
- 27 Vaikkapa muisteluita Wapusta
- 28 Wapun aikataulu
- 29 Graafikon värityskuvat

Teksuutimet 1/2017

Julkaisija:	Oulun teekkariyhdistys ry
Painotalo:	Juvenes print
Levikki:	120 kpl
Taitto:	Reetta Lehtiranta
Kannen kuva:	Tatu Lappalainen
Kuvat:	Tatu Lappalainen, jos toisin ei mainita
Grafiikat:	Reetta Lehtiranta
Taiteijan mietteitä:	"Kyllä tämä tästä"

Joskus muinoin kun mä fuksina tänne taapersin, olin autuaan tietämätön siitä kuinka helppoa onkaan hairahtua ensin yhteen, sitten toiseen ja lopulta ännänteen aktiivihommaan. Vaikka jalosti aioinkin suorittaa opintoni nohevasti alusta loppuun, tavoiteajassa - juuri kuten valtiomme hallitus kovasti meitä kaikkia kannustaakin tekemään.

Tarina alkaa, kun viatonta ensimmäisen vuoden sähkötekniikan opiskelijaa vaivihkaa kosiskellaan Sähköinsinöörikillan elektroniikkakerhon vetovastuuseen. Yllätyksekseni lämpenin ajatukselle ja päädyinkin soittamaan killan vaalikokoukseen haastateltavaksi, kuusen juurelta kesken loppusodan tiimellyksen - sieltä jostain.

pikakelataan pari vuotta

Lupasin itselleni syksyllä "nyt vähennän järjestöhommia ja keskityn lähinnä opiskeluun, SIKin hallitukseen en ainakaan enää lähde." Syksy eteni, asioita tapahtui, yritin hiukan jopa houkutella kiltamme silloista tiedotusvastaavaa Teksua kirjoittamaan ja samalla itse vältellä uusia houkutusia. Tässä kohtaa olisi varmasti hyvin kliseistä kysyä "mitenkäs meni noin niinkun omasta mielestä?" Noh, löysin itseni jälleen kerran uusista ja isommista saappaista, tällä kertaa niinkin isoista, että alan ymmärtää melko hyvin mitä tarkoittaa sana "rimakauhu". Suurten saappaiden lisäksi huomasi olevani jo kolmatta kertaa poppoossa, jossa on hallituksellisen täydeltä huikeita persoonia, joiden kanssa tästä(kin) vuodesta näyttää tulevan hieno (KELA ei välttämättä ole samaa mieltä).

Edeltäjäni ovat toimineet Teksun parissa työn jäljestä päätellen rautaisella kokemuksella, tai ainakin oppineet lähes epäinhimmillisen nopeasti. Pyrinkin itse tämän vuoden aikana pitämään lehden laatua totutulla tasolla ja parhaani mukaan avaamaan yhdistyksen toimintaa enemmän.

PS. Sainhan minä pidettyä pääni - en lähtenyt SIKin hallitukseen.

Tapio "TeemV" Immonen

PEEJIN PALSTA

Kirjoittanut: Oula Virtanen

Wappu tulee!

Ja niinhän se jo tuleekin! Kesä alkaa häämöttää ja monta tapahtumaa ja asiaa keretty käydä läpi näin kevään mittaan. Uusia asioita ainakin on riittänyt, varsinkin omasta näkövinkkelistä kurkittuna. Ympärillä on näkynyt monta uutta asiaa ja tutkimatonta laatikkoo. Kerrassaan merkillistä. Mutta tasainen uudistuminenhan pitää mielenkiinnon yllä. Totta! Sitä se kyllä tekee. Hommaakin riittää mutta sekin pitää vain mielen virteänä. Asiathan ovat kerrassaan mainiosti!

Alkuvuoden jälkeenkin katsottuna vuosi näyttää mukavalta ja odottamisen arvoisia tapahtumiakin tuloillaan. Vanhoja perinteitä, kenties uusiakin juttuja. Kyllä sopii! Suomikin täyttää kunnioitettavat 100 vuotta. Ehkäpä senkin kunniaksi päästään kohottamaan maljoja. Ei yhtään hassumpaa. Wapun tuomat hippalotkin ovat tosiaan jo aivan nurkan takana. Jahuu!

Vuosi tuonee tullessaan kuitenkin myös monenlaisia haasteita jokaiselle, mutta nekinhän ovat vain loistavia tilaisuuksia oppia. Virheitä ei tulekaan pelätä, vaan kannattaa tarttua rohkeasti toimeen ja viedä asioita eteenpäin. Vaikka välillä aamuherääminenkin voi tuntua mahdottomalta, kahvilla sekin onnistuu! Mikään ei siis ole ylitsepääsemätöntä.

No mutta kuitenkin. Ympärillä on siis uusia ja vanhoja tuttavuuksia, loistavaa pohinää, hyvää tunnelmaa ja positiivista ilmapiiriä. Ei kai voi sanoa kuin että mukava filis! Hyvän filingin ylläpitämiseksi asioita ei kannata jatkossakaan ottaa liian tosissaan, vaan muistakaa pitää pilke silmäkulmassa ja luottakaa itseenne. Nyt siis hyvillä mielin vain eteenpäin. Ja jos joskus tuntuu, että kaikki menee pieleen voi vaikka todeta:

Mikäpä se siinä, antaa mennä vaan!

Wappuja toivotellen.

Oula

TYÖNHAKU JUTTUJA

Kirjoittanut: Tapio Immonen ja Karoliina Markuksela

- >> Hain hyvään oman alan firmaan töihin, sieltä ei sitten kuulunut kuukausiin mitään
- >> Päädyin toukokuussa ulkopaikkakunnalle tehdastyöläiseksi huonolla palkalla
- >> Kesäkuussa sitten tulee sähköpostia tästä paremmasta firmasta että "Vieläkö kiinnostaa"
- >> Kävin haastattelussa, taustaselvityslomake poliisilaitokselle vetämään ja odottelua
- >> Kesken työpäivän tulee puhelu "Hei, milloin voit aloittaa"
- >> Huomaa että koeaikaa vielä kaksi päivää jäljellä.
- >> Voitto! \o/

- >> Hae oman alan töitä
- >> Ei ainuttakaan haastattelukutsua
- >> hae osa-aikaiseksi porrassiivoojaksi
- >> Saa haastattelukutsu, käy haastattelussa
- >> Vastaanota toistaiseksi voimassa oleva osa-aikainen pesti ja allekirjoita sopimus
- >> Saa vasta seuraavana päivä haastattelukutsu oman alan yrityksestä 🤔

- >> Saa kutsu työhaastatteluun
- >> Valmistaudu mielestäsi hyvin haastattelua varten
- >> Jännitä niin että unohdat lähtä ajoissa saavu myöhässä
- >> Jännitä kuin ensimmäisenä koulupäivänä
- >> menetä sosiaaliset taitosi
- >> Unohda kätellä haastattelijaa
- >> äläkä osaa katsoa silmiin
- >> Unohda kaikki harjoittelemasi vastaukset
- >> Tähän vielä lisäksi kutsu haastattelijaa äidiksesi, ts. kuse koko haastattelu
- >> Lähde pois kiittämättä

- >> Tee itsellesi erinomainen CV TEKin CV-klinikkaa hyväksikäyttäen
- >> Pyydä kaveriasi oikolukemaan hakemus ennen työhakua
- >> Kaveri oikolukee dokumentit, kehuu hyväksi ja sanoo korjanneensa yhden työn
- >> Laita hakemus tarkistetulla CV:llä ainakin kymmeneen firmaan
- >> Odotele yhteydenottoja yrityksiltä
- >> Ole lähettämässä CV vielä muutamaan paikkaan
- >> päätä lukea se läpi vielä kerran
- >> Huomaa, että kaverisi on lisännyt harrastuksiisi "liiallinen masturbointi" - kohdan
- >> Naura ja itke samaan aikaan
- >> Älä enää ikinä anna saman kaverin tarkastaa; yhtään mitään

ARKKITEHTIKILLAN KULKUE

Kirjoittanut: Elias Salomäki

kulkue [kulkue() (järjestynyt) joukko kulkevia ihmisiä, saatto, saattue.

Oulun arkkitehtuurin tiedekunnan entisen päärakennuksen, Apajan, ovet olivat meille nyt lukossa. Tämä päivä olisi historiallisesti merkittävä, niin arkkitehtuurin opiskelijoille kuin myös koko Oulun yliopistolle, sillä nyt yliopisto lähtisi lopullisesti synnyin korttelistaan.

Tiistaina 10.1.2017 puolenpäivän jälkeen Oulun arkkitehtuurin tiedekunnan opiskelijat painoivat killan puheenjohtajan käsillä lähes valkoiset Teekkarilakit päähänsä ja aloitti matkan Aleksanterinkadun kampukselta kohti uutta kotia. Laulava parijono kiersi ensin korttelin ja ylitti sillan Väinämönsaaresta Pikisaareen, jonka jälkeen kulkue seisahtui kiltatalolle viettämään ansaittua marssitaukoa. Kun makkarat ja hernekeitot oli nautittu, jatkoimme matkaa kohti seuraavaa etappia, Alppilan huoltoasemaa. Päivän hämärtyessä marssimme Synnimaan kehälle ja kiersimme punatiilisten rakennusten reunustaman ja loputtomalta tuntuvan p-ralliradan. Hetkeksi reitti alkoi epäilyttää, sillä ympäristö oli vieras, ja

tuntui että edessä on lähinnä metsää, jonne muutama kulkuekarkuri hyppelehti kirjoittamaan nimensä loskaan.

Alikulun alta alkoi kuitenkin pikkuhiljaa paljastua lyhdyin valaistua ja kutsuva reitti, jonka päässä vastaanottokomitea oli toivottamassa tiedekuntaa tervetulleeksi. Puheiden jälkeen yliopiston ovet aukesivat. Nyt jo varsin värikäs haalarijoukko virtasi yhtenäisenä massana keskusaulaan, jossa Teekkaritorvet ja Cassiopeia -kuoro saattoivat kulkueen juhlaan päätökseen.

Matka oli pienelle arkkarille henkisesti ja fyysisesti raskas, mutta onneksi seuraamme oli jo alusta asti liittynyt edustajia muilta aloilta, joiden tuki loi uskoa tulevaan. Vaikka Linnanmaan uskomattoman laaja rakennuskompleksi ja sen silmiä särkevä esteetiikka tuntuu kylmältä, oli tilaisuus sitäkin lämpimämpi. Siksi haluankin kiittää kaikkia kulkueeseen osallistuneita omastani sekä koko Arkkitehtikillan puolesta.

FORMULA STUDENT OULU RY

Kirjoittanut: Leevi Halme

Mikä ihmeen Formula SAE?

Idea syntyi 80-luvulla Teksasissa SAE Mini-Indy sarjan kuottua pian ensimmäisen kilpailun jälkeen ja jo vuonna 1981 Formula SAE sai alkunsa, kun kuudesta ilmoittautuneesta joukkueesta neljä saapui Austiniin ottamaan mittaa toisistaan. Ensimmäisinä vuosina kilpailu sisälsi vain dynaamisia osa-alueita, kuten kiihdytyskilpailun, skidpadin ja sekä kuljettajien, että autojen sietokykyä testaavan endurance. Pian kilpailuun lisättiin kuitenkin staattiset osa-alueet, joissa opiskelijoiden niin insinööri- kuin markkinointitaidotkin joutuvat koetukselle.

Myöhemmin Formula SAE on levinnyt Yhdysvalloista ympäri maailmaa ja jo yli 800 tiimiä kilpailee korkeakouluopiskelijoille suunnatussa maailman suurimmassa insinööritaitoja mittaavassa kilpailussa. Jokainen tiimi suunnittelee ja valmistaa vuosittain pienen formula tyylisen kilpa-auton. Kehitystyön jatkuvuuden takaamiseksi saman auton käyttö on rajattu yhteen kauteen.

Järjestön synty

Vuonna 2013 kourallinen konetekniikan opiskelijoita kiinnostui sarjasta ja pian he päättivätkin koittaa onneaan kilpailun parissa. Pikkuhiljaa muitakin opiskelijoita

kiinnostui projektista, ryhmän koko kasvoi ja ensimmäinen auto alkoi muuttua papereista todeksi. Pian metsän keskeltä kaikui 600 kuutioisen moottorin jyly pienen sinivalkoisen Formulan kiitäessä OuluZonen asfalttia pitkin – Formula Student Oulu Ry oli syntynyt!

Keitä me olemme?

Pienen kaveriporukan puuhastelusta on kasvanut muutamassa vuodessa poikkiteedeellinen yli 40 jäsenen yhdistys ja violettit hupparit ovat alkaneet yleistyä yliopiston käytävillä. Vaikka edelleenkin suurin osa jäsenistä tunnustaa haalareissaan punaista väriä, on mukana on opiskelijoita myös SIKiltä, TuTalta ja PROSElta – mahtuupa mukaan muutama kylterikin! Myös ikähaarukka on hyvin laaja, solmujen lukumäärä vaihteleekin välillä 10.nl. Kaikkia kuitenkin yhdistää kiinnostus samaa aihetta kohtaan. Vapaa-aikaa porukka viettää niin pajalla, koneilla suunnittelemassa kuin yhteisissä saunailloissa, Teekkarille ominaista toimintaakaan ei siis ole unohdettu.

Ensimmäisissä kilpailuissamme kävimme viime kesänä Virossa ja tälle kaudelle tarkoitus on saada uusi auto valmiiksi ja käydä Hollannin puolella kisoissa!

*Society for Automotive Engineers

OULUN TULEVAISUUTA RAKENTAMASSA

Kirjoittanut: Tomi Mannermaa

21.3. pyörähti Teekkaritalolla käyntiin OTY:n TEK:in ja Oulun teknillisen seuran yhteinen mentorointiprojekti. Jo 2016 aloitetun suunnittelun ja valmistelun tuloksena paikalle saapui huikea määrä mentoriksi tai aktoriksi haluavia vanhoja ja nuoria tekniikan harjoittajia. Mistä oikein on kyse? Mentoroinnissa tietyllä alalla kokeneempi henkilö (mentori) antaa tukea ja neuvoja nuoremmalle, nuvoa haluavalle henkilölle (aktorille). Tarkoituksena ei ole, että mentori suoraan ratkaisee aktorin ongelmia tai tekee hänen töitensä, vaan ohjaa tätä oikeaan ajatusmalliin ja antaa niin sanottua hiljaista tietoa eli tietoa, jota ei voi tehokkaasti luennoida, vaan se kertyy kokemuksen kautta. Näin syntyvässä vuorovaikutuksessa molemmat osapuolet hyötyvät ja lopputuloksena on molempien ammattitaidon karttuminen.

Talolla järjestetyssä tapaamisessa mentorit ja aktorit pääsivät keskustelemaan keskenään ja karoittamaan toistensa tarpeita ja

vahvuuksia. Eniten kysyntää oli avustukselle ensimmäisen vakituisen työpaikan hakemisessa sekä neuvoja työskentelyyn ulkomailta ja uran tai alan vaihtoon.

Paikalle saapuneet mentorit olivat erittäin innokkaita opastamaan nuorempiaan. Illan aikana muodostuikin useita mentori-aktori-pareja, jotka tulevat kesän aikana sopimallaan tavalla tapaamaan ja keskustelemaan aktorin kehityksestä. Syksyllä järjestetään lopputapaaminen, jossa projektiin osallistuneet kerätään jälleen kertomaan, millaista hyötyä ovat osallistumisestaan saaneet ja antamaan palautetta projektista yleisesti sekä sen toteutuksesta.

Pyrkimyksenä on saada aikaan jatkuva, ympärivuotinen mentorointitoiminta, jossa kaikki halukkaat saavat avustusta ja Oulun tekniikan tulevaisuus turvataan vankalle pohjalle, jossa vanhemmat sukupolvet jakavat innolla taitojaan nuoremmille.

MIKÄ IHMEEN NYSSIE?

Kirjoittanut: Timo Valkky

Kyse ei siis suinkaan ole onnikasta vaan kansainvälisestä kulttuuritapahtumasta.

NSSS, eli Nordic Student Singers' Summit tai Nordisk studensångarstämme, on kolmen vuoden välein järjestettävä pohjoismainen kuorotapahtuma. Tapahtumaan kokoontuu opiskelijakuoroja kaikkialta Pohjoismaista ja Virossa. Vastuu tapahtuman järjestämisestä siirtyy aina maalta toiselle. Vuonna 2017 tapahtuma järjestetään kolmatta kertaa Suomessa, tällä kertaa Oulussa. Järjestelyiden vetovastuun on ottanut Oulun yliopiston ylioppilaskunnan sekakuoro Cassiopeia yhdessä Oulun Musiikkijuhlien kanssa. Hyvin pian järjestelyihin liittyi mukaan myös maailman paras oululainen Teekkarikuoro Teeku.

Vuoden 2017 NSSS, eli osallistujien kesken Nysse, on kymmenes laatuaan. Sen 30-vuotisen historian aikana on nähty monta erilaista tapahtumaa. Cassiopeian nysseveteraanit muistelevat lämmöllä esimerkiksi Carmina Buranan laulamista Tanskan kuningasperheelle ja poikkitaiteellisen laulukollaasin esittämistä Tartossa.

Kymmenes NSSS osuu Suomen satavuotisjuhlan kanssa samalle vuodelle. NSSS 2017 onkin osa Suomi 100 -hanketta. Halusimme tuoda suomalaisuuden osaksi NSSS:n tämänkertaista teemaa. Päätimme juhlistaa jokaisen osallistuvan maan itsenäisyyttä ja ainutlaatuisuutta, sekä iloa omasta ja muiden kulttuurista.

NSSS huipentuu suurkuoron konserttiin. Tuhannen laulajan kuoro on aiemmin kajauttanut ilmoille klassisen musiikin suurteoksia ja uusia tilausteoksia. Tällä kertaa kuoron lisäksi Ouluhallin lavalla esiintyy Oulu Sinfonia, ja yhdessä esitämme Jussi Chydeniuksen Eino Leinon runoihin säveltämän tilausteoksen. Lisäksi konsertissa kuullaan kuoron ja orkesterin esittämänä teemaan sopivaa suomalaista musiikkia. Orkesteria johtaa Oulun Musiikkijuhlien taiteellinen johtaja Jaakko Kuusisto.

Nysse ei olisi Nysse ilman gaalailallista. Akateemiseen perinteeseen pohjautuva huppea gaalailallinen tarjoillaan pöytiin konsertin jälkeen. Menussa on lähellä tuotettua ruokaa ja juotavaa tuhannen opiskelijakuorolaisen tarpeisiin. Illallisen aikana kuullaan laulua, puheita ja varmasti monenlaisia yllätysesityksiä.

KYHIT ESITTÄYTYVÄT

Kirjoittanut: Tapio Immonen

Teekkariyhdistymien (Tykki) apuna täällä Oulussa häärää liuta kiltayhdistyshenkilöitä (Kyhi), joista 8 on Teekkareita. Oulussa kiltayhdistyshenkilöiksi päätyy perinteisesti Teekkarikiltojen puheenjohtajat, ja he ovatkin täten opiskelijaa lähimpänä olevia TEKin toimijoita. Kyhit saavat TEKin koulutuksen, joten heidän puoleensa kannattaa kääntyä, jos tulee kysyttävää työmarkkina-asioista tai TEKin toiminnasta ylipäänsä. Mikäli he eivät osaa heti vastata tiukkaan kysymykseen, osaavat he kyllä selvittää vastauksen.

Oulun Teekkariyhdistys ry
Oula Virtanen

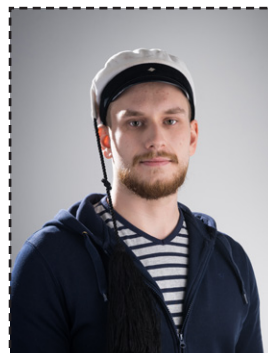
Oulun yliopiston prosessikilä ry
Rasmus Isoaho

Oulun Yliopiston
Koneinsinööriklä ry
Elisabet Shnoro

OPTIEM- Oulun
tuotantotalousteekkarit ry
Majja Niemi

Oulun yliopiston
Ympäristöarkehtajaklätä ry
Sami Kuoppamaa

Sähköinsinööriklätä ry
Mitja Kärki

Oulun Tietoteekkarit ry
Uula Ranta

Oulun Arkkitehtiklätä ry
Valter Johansson

TYKIN SUUSTA

Kirjoittanut: Saara Moisanen

Heipparallaa ja terkkuja TEKiltä!

Kun miettii ammattijärjestökentän opiskelijatoimintaa, niin voidaan todeta, että TEKillä on hommat niin sanotusti hansassa. Opiskelijoita osallistetaan vaikuttamaan meidän tulevaisuuden työelämän monellakin tapaa. Opiskelijatoimintaa ohjataan TEKin päätoimistosta Pasilasta opiskelijakenttäasiamiehen ja teekkariasiamiehen voimin. Lisäksi jokaisella suurimmalla teekkaripaikkakunnalla on teekkariyhdistyksiä eli tykit, joihin itsekin lukeudun. Jokaisessa oululaisessa teekkarikillassa sekä matematiikan ja fysiikan opiskelijoilla, tietojenkäsittelytieteilijöillä ja hyvinvointiteknikkakä lukevilla on oma kiltayhdistyshenkilö/TEK-yhdistyshenkilö, joka auttaa tykkiä ja toimii kiltojen lähimpänä linkkinä TEKiin. Kaiken tämän lisäksi opiskelijoiden ääntä kuuluviin tuovat TEKin hallinnon opiskelijaedustajat eli hallopedit, ja heidän sanallaan on todella merkitystä, kun keskustellaan esimerkiksi jäsenpalveluista tai koulutuspolitiikasta TEKin eri valiokunnissa.

Me TEKillä koemme opiskelijatoiminnan erittäin tärkeäksi ja haluamme olla mukana tukemassa teekkarikulttuuria ja sen kehitystä. Opiskelijavaikuttaminen ay-liikkeessä murtaa stereotyyppiä siitä, että päätöksentekijät ovat vain vanhoja miehiä, jotka loputtomien neuvottelujenkaan päätteeksi eivät saa tuloksia syntymään puoleen tai toiseen. Nuoret ovat tulevaisuuden rakentajia ja toivon jokaiselta rohkeutta olla mukana vaikuttamassa miltä meidän tulevaisuuden työelämä tulee näyttämään. Jo suunsa avaaminen ja mielipiteensä kertominen vie toimintaa eteenpäin!

Toivotan kaikille mielenkiintoista ja aktiivista vuotta 2017

Tykkinne,
Saara

Raaka-aineet

- 6-4 kpl sitruunoita
0-1 kpl omenoita
sokeria
- kirjoittajalla 5,5kg tavallista, mutta määrä riippuu hiivasta
- 0,5 kg fariinisokeri
0,5 l siirappia
osan voi korvata hunajalla
vettä
- 1 pkt turbohiivaa
pektolaasi
suositeltavaa, estää metanolin syntymistä prosessin aikana, ei välttämätöntä
käymisen pysäyttäjää
jos sinulla on kaksi astiaa

Aloita siman valmistaminen pesemällä käymisastiat huolella, jottei simaan ilmaannu ylimääräisiä makuja(esim pöly).

Käymisen käynnistäminen

Kaada sokerit käymisastian pohjalle. Kaada perään n. 5L kiehuvaa vettä ja sekoita kapustalla, kunnes sokeri on lionnut. Jos käytät hunajaa, lisää se noin 2dl kiehuvaa vettä ja sekoita, jottei hunajan villihiivat sotke asioita. Lisää vesi-hunaja-seos tai siirappi astiaan. Pese ja viipaloi sitruunat ja omenat. Lisää kylmää vettä, kunnes tilavuus on noin 20L. Lisää tämän jälkeen kylmää/kuumaa vettä, kunnes koko seoksen lämpötila on 20-30deg C. jos löytyy lämpömittari, tähtää 23deg C. Lisää sitruunat ja omenat astiaan. Täytä lasi haalealla vedellä ja liuota hiiva huolellisesti siihen, Anna seistä 15 minuuttia. Jos käytät pektolaasia, varmista, että seos on alle 30deg C. Tämän tarkistettuasi, lisää pektolaasi suoraan käymisastiaan. Lisää hiiva seokseen. Sulje astian kansi huolella. Paina peukalolla vesilukon reikää ja ravista kunnolla, jotta kaikki ainekset ovat varmasti kunnolla sekaisin. Täytä vesilukko puoliillen vettä ja aseta se paikoilleen. Vie käymisastia vedottomaan ja valolta suojattuun tilaan, jossa lämpötila on väliltä 20-25 deg C esimerkiksi vessa tai vaatehuone.

Välineet

1. käymisastia x1-2, reseptim määrät kirjoitettu 30l astialle
2. kansi -jottei ilmaa pääse sekoittumaan simaan
3. vesilukko- jottei edellä mainittu kansi ammu pois astian päältä
4. kattila- veden lämmittämistä
5. varten
6. mitta- minimi 0,5l
7. lasi, n.2dl x2
8. kapusta- ettei näpit pala
9. pulloja- säilyttämistä varten
10. siivilä
11. lappo-jotta siman saa liikuteltua

Valmistaminen

Käyttäminen

Tarkista siman tilanne noin 24h päästä. Jos vesi on purskahtanut pois vesilukosta, poista se, hiilidioksidin paine estää hapen pääsyn käymisastiaan. Jos vesilukossa on vettä ja se kuplii, jes, kaikki hyvin, voit jättää astian käymään toisen päivän. Kirjoittaja käyttää 2 päivän turbohiivaa. Jos vesilukossa on vettä, mutta se ei kupli, mutta seos itsessään kuplii, astiasi vuotaa, tiivistä se esimerkiksi kelmulla, laita vesilukko paikoilleen ja odota seuraavaan päivään. Jos seos ei kupli, onnittelut tapoit hiivan, lisää uusi ja aloita seuraavana päivänä tämän tarkistuslistan alusta.

Käyttämisen pysäyttäminen

Kun olet käyttänyt simaa haluamasi ajan, on aika pysäyttää käyminen Käyttämisenpysäyttäjällä: Suositeltava metodi

Lapojä (siivilöi) sima uuteen astiaan, muista jättää sakkia edelliseen astiaan Liuota käymisenpysäyttäjää lasilliseen kuumaa vettä ja lisää lapottuun liuokseen.

Anna vaikuttaa 2-3 päivää.

Kylmällä

Laita sima viileään paikkaan (alle 18deg C) Seuraavana päivänä Siivilöi sima pulloihin, joihin on lisätty vähän sokeria ja siirappia, sekä pari rusinaa pohjalle.

Pullotus

Sulje pullot, muttei liian tiukkaan, jottet luo vahingossa pommia kaappiisi.

Laskut

Etanolia muodostava reaktion yhtälö tunnetusti on $C_6H_{12}O_6 > 2C_2H_5OH + 2CO_2$ jossa moolista sokeria syntyy kaksi moolia etanolia (jes) ja kaksi moolia hiilidioksidia. Jotta saadaan selville kuinka monta moolia alkoholia tarvitaan tavoitevahvuista juomaa varten, täytyy päättää kyseinen tavoite. Esimerkkiä varten tavoitteeksi otetaan 8L valmista juomaa, 10 %til väkevyydellä, josta nähdään selvästi että tarvittu etanoli määrä on 8dl kaava laskua varten on

$$(V\% \text{til}) / 100 = \text{Petanoli} (\text{cm}^3 / \text{mol}) \cdot x$$

jossa V on taviotetilavuus, %til on tavoitevahvuus ja x on tarvittu etanolin määrä. Tästä laskien, kun tiedetään etanolin tiheyden olevan 228; $21004 \text{cm}^3 / \text{mol}$, saadaan että tarvittava etanolimäärä on $3,505420195$ moolia. Koska tarvittavan sokerin moolimäärä on puolet toivotun etanolimoolimäärästä, kuten reaktioyhtälöstä nähdään, josta seuraa tarvittavan sokerin moolimäärä on $1,752710097$. Täten nähdään selvästi että sokeria reaktioyhtälöstä kuluu $315,76124039$. Sitruunassa on $1,4\text{g}$ sokeria/100g. Tästä voidaan laskea, että $25097,27$ g sitruunoita. Keskimääräinen sitruuna painaa 120g , jolloin siman valmistamiseksi tarvitaan 209 keskimääräistä sitruunaa.

Ottaen huomioon sitruunan pH, joka on 2.4 yksilöstä toiseen vähän vaihdellen, johtaa se ongelmiin, etenkin koska reaktiossa syntyvä hiilidioksidi laskee pH-arvoa, koska hiiva lopettaa käymisreaktiolla etanolin tuottamisen kun pH saavuttaa arvon 4,2. on huomioitava, ettei kaikkea sokeria voida ottaa sitruunasta. Tämän vuoksi siman valmistusprosessiin tarvitaan sokeria myös muista lähteistä kuten esimerkiksi siirapista, hunajasta, omenoista, taloussokerista tai fariinisokerista.

toim. huom. Asetus alkoholijuomista ja väkiviinasta 22.12.1994/1344

5 §: "... Muita mietoja alkoholijuomia kuin olutta kotitaloudessa valmistettaessa saadaan raaka-aineina käyttää ainoastaan tuoreita tai kuivattuja hedelmiä, marjoja, rypäleitä tai raparperia sekä aromia antavia kasvinosia, ei kuitenkaan viljaa eikä siitä valmistettuja tuotteita. Valmistuksen tulee tapahtua käyttäen riittäviä raaka-ainemääriä siten, että sanotut raaka-aineet tai niiden käymisen yhteydessä syntyneet maku- ja aromiainekset ovat juomassa selvästi havaittavissa. ..."

VIINI PARANEE VANHETESSAAN?

Kirjoittaja on maailmantuskaa aiheuttava ei-ihan-vielä-ännännen-vuoden prosessiteekkari

Akateeminen vanheneminen on jännä asia. Tässä vaiheessa opiskeluja on huomannut kuulevansa yhä enemmän tietynlaisia kommentteja siitä tosiasista, että lakki ja haalarit ovat vuodelta tummemmat. Varsinaisesta iästä naljailu luokiteltaisiin varmaankin vähemmän korrekiksi. Suoraan kuultuja mielenpiristykksiä ovat esimerkiksi nämä: "Miksi sä tulit näihin bileisiin kun oot jo niin vanha?", "Täällä on fukseja työvoimana ja sitten se yks ännännen vuoden proselainen.", "Eikö sunkin pitäis kohta jo valmistua?", "Jahas, täti tuli mukaan.", "Täällä taas." Tietysti näissä sielukkaissa lauselmissa on enemmän tai vähemmän huumoria mukana, eikä tämä kirjoitus suinkaan tarkoita, että olisin liittymässä mihinkään moninaisista mielensäpahoittajien kerhoista. Haluan vain purkaa tiettyä ahdistusta siitä, että opiskeluaika ei ole ikuinen, ja kehottaa ottamaan siitä kaiken irti, jotta ei huomaisi vuosien kuluneen pelkässä opiskelussa ja että kaikki hauska olisi jäänyt pitämättä. Tätä aikaa ei voi myöhemmin saada takaisin. Ei ainakaan samanlaisena.

Eräs nimeltä mainitsematon Aalto-yliopiston listoilla oleva tohtori kertoi tärkeänä jokin aika sitten, että "häneltä jäi haalareissa örveltäminen väliin eikä harmita yhtään". Vaihtoon lähtemisen turhuutta hän koki tarpeelliseksi kuvailla siten, että hän ei "haahuillut etsimässä itseään jossain keskiaasialaisessa pajukossa". Ristiriitaisin tuntein voisin vastata hänelle, että ethän voi siinä tapauksessa tietää ollenkaan mistä olet jäänyt paitsi. Opiskeluajan parhaat muistot eivät ainakaan omassa tapauksessani liity aamuluentoihin tai iltamyöhään venyneihin harkkatöihin, vaikka ne oleellisia ovatkin ja niihin tiettyä voitonriemua parhaimmillaan

liittyykin. Antoisimmat hetket on koettu kyseenalaisina kellonaikoina, kyykkäkentillä, busseissa, baarien varjoisissa nurkissa, epämääräisillä jajajatkoilla, tanssilattioiden epilepsiavaloissa, wappuaamun koleina haalarit päällä paheksuttavasti rellestäessä ja käkättäessä julkisilla paikoilla. Olen ollut stereotyyppinen örveltävä Teekkari ja valitettavasti myös ylpeä siitä.

Fuksina ideaalinen viiden vuoden ajanjakso tuntui ikuisuudelta. Kohta on tällainen viisivuotissuunnitelma lusittu ja tuntuu, kuin olisi aivan äsken mennyt ensimmäiseen tenttiin tai rukoillut pikaista kuolemaa armon päivänä 1,5 fuksiwapun jälkeen. Tämä viisivuotissuunnitelma tosin paisuu todennäköisimmin seitsenvuotissuunnitelmaksi, mutta luotan siihen, että työelämä jaksaa odottaa minua vielä vuoden pari lisää. Tulen sentään myymään sieluni sille lopulta aika pitkäksi ajaksi. Hassuahan on, että en viidettä vuotta opiskellessani koe olevani vielä aivan ikäloppu. Ehkä se johtuu siitä, että katseltuani opiskelijapiireissä pyöriä samoja naamoja ajankulu jotenkin unohtuu. Koen kuitenkin, että olen oikeutettu osallistumaan siinä missä nuoremmatkin ilman kiittailua siitä, että minun pitäisi tuottavaa eikä tanssimassa illan "viimeistä" biisiä tai kiskomassa sitä "viimeistä" kaljaa. Tällainen kollektiivinen - vaikkakin ehkä

tahaton - savustus saattaa osin vaikuttaa valmistumisnopeuteen. Jos et koe enää kuuluvasi joukkoon, onko lopulta muita vaihtoehtoja kuin poistua kehästä?

Itse olin fuksina samanlainen moralisti. Ei opiskelujen alkumetreillä osaa ajatella, että kaikki hauska loppuu aikanaan. Muistan vannoneeni valmistuvani tavoiteajassa ja naljailleeni eräälle silloin ännännen vuoden konelaiselle tämän opiskeluvuosien määrästä. Olin vakaasti sitä mieltä, että yli kuusi vuotta opiskelevat ovat vain laiskoja. Jos voisinkin päästä sanomaan entiselle itselleni, että kovinkaan moni asia elämässä ei ole mustavalkoinen. Painostaminen on inhottavaa, sillä ihmisillä on yleensä syynsä opiskelujen venymiseen. Kuka tekee töitä tai järjestöhommia, kuka lisääntyy, kuka masentuu, kenellä fyysinen sairaus hidastaa tahtia. Tietysti aivojen perukoilla alkaa tässä vaiheessa hiljalleen

"Kaikki meistä varmasti lopulta tietävät itse hetken, jolloin on tullut käytyä riittävän monissa opiskelijabileissä."

keriytyä auki myös se suuri, pelottava kysymys: onko elämää valmistumisen jälkeen? Mitä ihmettä teen sitten? Astun työelämän oravanpyörään? Ei enää bileitä joissa tunnet kaikki, ei kiltahuonekätinöitä tai huhtikuun loppuun sijoittuvaa parin viikon maksaharjoitetta. En nyt tarkoita, että jokaisen pitäisi venyttää opiskeluaikaansa tai että olisi välttämättä suotavaa opiskella vuosikymmenissä laskettavaa ajanjaksoa. Saatte valmistua ihan niin nopeasti tai hitaasti kuin tahdotte - tai olla valmistumatta. Kaikki meistä varmasti lopulta tietävät itse hetken, jolloin on tullut käytyä riittävän monissa opiskelijabileissä.

Tärkeää on se, mitä kokemuksia tänä aikana on saanut. Voim myöntää, että usein on myös kaduttanut, vituttanut, suuttanut ja itkettänyt. Olen halunnut vaihtaa henkilöllisyyttä, alaa, paikkakuntaa ja valtiota. Olen aikonut muuttaa erakoksi keskelle metsää ja elää syömällä puolukoita ja kaluamalla luita tai vaipua

muumien lailla talviunille vatsa neulasia täynnä. Tai ehkä ei sentään neulasia, ja lisäksi ruumiinaukot ja talvikin ovat joskus ihan mukavia. Mutta sitten kun katsoo Oulun keväiselle kirkastuvalle taivaalle ja näkee fuksit innokkaina lapiot kädessä lumenvestokisoissa, muistaa kaiken hyvän mitä vuosien aikana on tullut kerättyä. Muistaa sen tunteen, kun kaikki oli aluksi uutta ja jännittävää. Ensimmäisen läpeensä valvotun yön ja samoilla silmillä tenttiin menon naureskellen, että tämä ei muuten mene läpi. Paitsi että meni. Sen yhteenkuuluvuuden tunteen, kun pimeässä laulan rasistina ja pahana ihmisenä (tai niin olen ainakin kuullut) hymniä lakki olalla. Sen kun olen saattanut eksynyttä fuksia kotiinsa. Sen kun olen juuri ja juuri päässyt wesibussiin sisään. Sen kun KMP:llä tajuan olevani humalassa vielä tehtaan porteille tultaessa, koska en ole nukkunut koko yönä vaan jatkanut juomista aamukuuteen (ei perustu tositapahtumiin, nimet muutettu jne.).

Näitä asioita tulee muisteltua aivan liian harvoin. Tai sitten minusta on vain tullut nostalginen vanha hölmö, jolle on vain oikeus ja kohtuus kiittailua potentiaalisesta rasvamaksasta. Mutta vaikka olisinkin kaikkea edellä mainittua, aion silti ottaa jäljellä olevasta ajasta irti sen, minkä hyväksi koen. Aion ainakin näyttää mallia nuoremmille, että "vanhallakin" on lupa jaksaa. Onneksi aina voi kypsästi kiittailua takaisin "Jonnet ei tiedä" -vastineella. Näin saa varmasti tuloksellisia kohtaamisia ja keskusteluita aikaan.

Tämä juttuhan meni vähän turhan vakavaksi. Jotta elämään ei tulisi liikaa paatosta, niin muistakaa välillä olla epäkorrekteja: triggeröityminen on kivaa, mutta triggeröityminen kiveä.

HALLITUSESITTELY

Kirjoittanut: Tapio Immonen

Hallitus - se toimielin joka jokaisesta yhdistyksestä on löydettävä. Sisältää vähintään kolme jäsentä, joista yhden on oltava puheenjohtaja. Näin siis yhdistyslakia vapaasti mukailen. Oulun Teekkariyhdistyksen puikoissa istuu tänä vuonna yhdeksän tupsupäätä, joista joku on varmasti kuullut ja nähnyt. Seuraavaksi saatte myös lukea.

Oula Virtanen Puheenjohtaja

Oula johtaa sekalaista orkesteria, joka myös OTYn hallituksena tunnetaan. Kuten puheenjohtajalta voi odottaa, on Oulalla hallituskokemusta jo monelta vuodelta. OPTIEMin rekistereistä löytyy merkinnät niin rahastonhoitajan, excursiomestarin kuin puheenjohtajan tehtävistä. Hallituksen kokouksissa heiluttelee nuijaansa kovin armeliaasti ja toisinaan tiukan asialinjan sijasta saattaa jopa itsekä osallistua aiheen vierestä keskusteluun. Toivoisi OTYn tarjoavan käsityöoppeja. Rovaniemeltä

Elina Salo Sihteeri

Elina edustaa yhdessä Petrin kanssa hallituksen Wanhaa kaarta, eihän isäntävuosi suinkaan ollut tarpeeksi. Isäntänä keräämänsä kokemuksen turvin Elinasta on tullut muulle hallitukselle melkein kuin äiti - hän tietää aina kaiken. Sihteerinä osaa kuunnella ainakin kahdeksaa puhujaa, täyttää pöytäkirjaa ja lähettää ääniviestejä samanaikaisesti. Ennen OTYä toiminut Prosella Teekkarivastaavana sekä emäntänä. Limingasta

Markus Honkanen Kulttuurisika

Hallituksen kultakurkku, Markus on tietävästi laulanut enemmän tai vähemmän aktiivisesti ainakin koko vuosikymmenen, mikä näkyy ja kuuluu erinäisissä tapahtumissa aina sitseistä TeeKun leireihin. Aiempaa hallituskokemusta tämä mies on hankkinut Prosella isäntänä. Nykyään Sika tekee väsymättä töitä oululaisen Teekkarikulttuurin hyväksi yhdessä TeKuToKun kanssa. Oulusta

Kuva Lasse Rautio

Petri Lehtonen Taloudenhoitaja

Pitkän linjan kopovaikuttaja, Petri otti oman noppalukunsa täyttyessä hypyn tuntemattomaan ja alkoi hoitaa yhdistyksemme taloutta. Aiemmin hän on siis toiminut sekä Prosessikillan opintovastaavana että OTYn kopona ja vaikuttikin omalla innokkuudellaan kopokandidaattien hyvään lukumäärään vaalikokouksessa. Petrin voi toisinaan nähdä yliopistolla jopa sunnuntaisin, diplomityö on ilmeisesti vakava asia. Oulaisista

Zacharias Hellberg Suhdevastaava

Turusta, tarvitseeko muuta kertoa? Sakke (a.k.a. Gertrud) on ennen OTY-pestiään vastannut OTITin suhteista ulkomaailmaan sekä ollut puheenjohtajana samaisessa killassa. Hallituksen kovimpana IT-guruna on toisinaan joutunut tekniseksi tueksi jopa kesken kokouksen. Sakke toimii ja liikkuu välillä nopeammin kuin kerkeää muille kertomaan, minkä johdosta häntä on etsitty mm. Kuivasjärven jäältä.

Kuva Uula Ranta

Joonas Tauriainen Kopo

Se joka kuuntelee opiskelijoiden huolia, murheita ja joskus jopa turhia toiveitakin kursseihin ja niiden toteutukseen liittyen. Aivan oikein, kopo. Petrin seuraajana Joonas on valmis uhraamaan henkisen (ja omien sanojensa mukaan jopa fyysisenkin) hyvinvointinsa meidän kaikkien opintojen sujuvuuden puolesta. On ollut TeKoLupissa jo koneen opintovastaavana ollessaan.

Ville Savolainen Isäntä

Mies joka järjestää Wapun – vai järjestääkö? Ennen isännän pestiä Ville on ansiokkaasti järjestänyt SIKin tapahtumia kiltamestarin roolissa (tosin virkatakki meni kiinni vielä kauden lopussa). Tästä vuodesta iäisyyteen pukeutuu tyylikkään siniseen kylpytakkiin ja ainakin pikkujouluihin asti huolehtii Talolla sekä muissa OTYn tapahtumissa viihtyvistä Teekkareista. Huhu kertoo ettei nuku Wappuna – jos se siis tulee. Oulusta.

Eetu Piukkula Fuksiohjaaja

Fuksit ovat lähellä tämän herrasmiehen sydäntä, onhan Eetu kerennyt näitä pieniä palleroita kaitsemaan jo SIKin fuksivastaavana ollessaan. Aikoo pitää huolen siitä, että fuksit hukutetaan ja sinisiä lakkeja poltetaan tänäkin vuonna. Olemattomalla vapaa-ajallaan rakentelee formulaa yliopistolla sekä pohtii kuumeisesti Lasaretinväylän jäätilanetta uittopäivänä. Oulusta.

Tapio Immonen Tiedotusvastaava

Sankari joka ei ilmeisesti hallitse aikatauluja, ainakaan lehteen kirjoittaessaan. Elää tämän vuoden sähköpostia ja muita vastaavia tiedotuskanavia hyväksikäyttäkseen. Ennen kuin tiesi päätyvänsä Teksun päätoimittajaksi, oli SIKin hallituksessa kuningasjuottajana sekä sittemmin opintovastaavana. Tietää sähkön olevan sinistä ja käyvän kipiää. Yritti kerran tuunata Talolle savukonetta OTYn toimistolla mutta saikin vahingossa äännet toimimaan. Oulusta.

PARASTA WAPPUA!

Moikka ihanat fuksipallerot ja kaiken maailman karvaiset Teekkarin rutjakkeet!

Wappu tuo vuoden tärkein juhla Teekkareille, on legendaarista aikaa! Onhan sitä jo pitkä talvi ootettukin. Jälleen päästää soutamaan, reivaamaan, sitsaamaan, heilumaan ja keinumaan sekä seuraamaan kun jälleen yksi sukupolvi fukseja kuolee ja joutuu limbotilaan ennakuin vihdoin saavat hekin käyttää itsestään arvonimeä Teekkari.

Oululainen Teekkariwappu on noin viikon pitunen häppeninki, johon mahtuu vaikka sunnitä! Ja siksi onki kehitetty semmonen huikee nettisivu ku www.paraswappu.fi, josta löytää kyllä kaiken inhon Wappuun. Wappuen on myös hyvä muistaa tehdä myös ennakkovalmisteluita, tässä muutama:

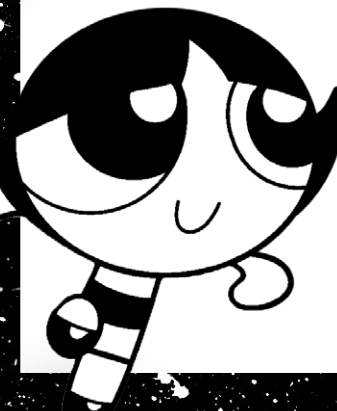
1. täytyä jääkaappi ravinnolla, helpottaa elämää ku pitää lähtä johonki tai ku aamulla on krapula ja ei kiinnostu mikään ruuanlaitto
2. tee ne pyykki nyt pois alta, vituttaa herätä Wappuviikolla kasilta ku pyykkitupaan ei oo muita vapaita aikoja.. käteinen raha! Uskokaa mua, kantsii varata sitä käsbbää mukaan. Wesibussi!
3. pyyhe, hammasharja, paita ja kalsarit, ota ne sinne reppuun mukaan, koskaan ei tiedä mistä seuraavana aamuna herää
5. muista nukkua ja syödä sekä juoda sitä vettäki välillä, nii jaksaa reivatakki paremmpi
6. matkalaturi
7. pari muovipussia, toimii esim perseenalusena,
8. ISO vesipulllo.

Ja osta se Wappucombo, allekirjottanut ei yhtenä Wappuna ostanu ja kyllä ketutti, ku kaikki muut meni baarii ja ite on siinä miljoonan metrin liputtomien jonossa... enää ikinä en ole nii typerä...

Te ihanat fuksipallerot! Muistakaa, että fuksiwappu on vaan sen kerran, joten ottakaa kaikki iloirti, osallistukaa ja ennen kaikkea pitäkää hauskaa!

Menkää sinne Wesibussiin, kuunnelkaa RattoRadiota, olkaa mukana ja viettäkää ihan huikeee

Superwappu 2017!

KOE KEITTIÖSSÄ: MUNAILUA

Kirjoittaja: Streptokokki ja Leipuri Hiiva

Teksuutimien ruokakolumnia kirjoittaa tänä vuonna Sähköinsinöörikillan omat pöperöemestarit, Streptokokki ja Leipuri Hiiva. Seuraavien neljän(?) reseptin teemana tulee olemaan ruoanlaitto haasteilla höystettynä. Reseptejä saa muokata omaan makuunsa paremmin sopiviksi ja erityisesti uusien ruoanlaittoteoppioiden soveltaminen on jopa suotavaa.

Vuoden ensimmäinen resepti, "paistettu kananmuna", on omiaan hämmäntämään niin pikkusiskon syntymäpäivävieraita kuin pahaa aavistamatonta illalliskumppania. Ideana on siis tarjota jälkiruokana hyvin arkisen näköinen, jopa antikliimaksiseksiin luonnehdittava eväs, jota ei heti arvaisikaan makeaksi herkuksi. Keittiö suosittelee munan kanssa tarjottavaksi rapeita kaurakeksejä sekä virkistävää simaa.

Valkuainen:

4 liivatelehteä
400 g maustamatonta tuorejuustoa
1-1½ dl sokeria
3 tl vanilliinisokeria
1 sitruuna
2-3 dl kuohukermaa
2 rkl kiehuvaa vettä

Keltuainen:

2 dl appelsiinimehua:
2 dl mangososeita
(Piltti on sopivan paksua)
1-3 l vettä
(alhainen kalsiumpitoisuus)
natriumalgiinaattia
(valkoinen Melatin):
sopivasti, kunnes sen
vesiliuos on notkean
paksua.
n. 1/5 kpl kalsiumporetabletteja
(esim. Sandoz Mega-
Calcium)

Erityistarvikkeet:

1 kpl iso ruisku

Liuota hillojauhetta veteen* haarukalla (mikäli omistat sauvahurruuttimen, käytä sitä) kunnes liuos on enimmäkseen klimpiton, siivilöi varmuudeksi. Lopputuloksen tulisi muistuttaa koostumukseltaan laihaa mehukeittoa. Ime ylimääräiset kuplat liuoksesta tyhjiöpumpulla tai vaihtoehtoisesti anna painovoiman sekä ajan tehdä tehtävänsä.

Valmista juustokakkupohja (kyllä sinä sen osaat tehdä ohjeittakin, jos et, käytä hakukonetta Internetin ihmeellisessä maailmassa)

Ota ja raasta sitruunan kuori. Lisää raastettu kuori juustokakkupohjaan. Voit myös lisätä hiukan sitruunamehua, mutta

muista että kontrastit ovat kivoja, myös ruoassa. Keltuaiseen tuleva kastikkeeseen on hyvä omata selvästi enemmän hapokkuutta.

Seuraavaksi tuotetaan keltuainen, johon tulee keltaisia hedelmäsoseita ja -mehuja kokon oman maun mukaan, ainesosaluettelo on vain malliksi. Mangopiltti on koostumukseltaan erinomaista tähän puuhaan ja appelsiinimehua saa sopivasti hapokkuutta piristämään tätä muuten melko makeaa annosta.

Keitä mehut kasaan, lisää hedelmäsoseisiin ja tarvittaessa saosta esimerkiksi arrowjuurella tai ksantaanikumilla. Lisää kalsiumporetabletin pala.

Tässä vaiheessa näpertelyä olet varmaan jo hermostunut. Mikäli et, suutu jo. Jotta voit taittaa tämän kitkerän katkeran tunteen mielestäsi, nauti hiven simaa, mieluummin kolpakosta.

Nyt on tullut aika itse askartelulle. Ota ruiskusi esiin, lisää valaistusta ja kääri hihasi kyynärtaipeen yläpuolelle. Siirrä muutama kappale lautasia pakastimeen.

Ota iso kulho, natriumalgiinaattiliuos ja kaksi ruokalusikkaa vierellesi. Täytä ruisku keltaisella aineella, ota lusikan pohjalle vähän hilloliuosta ja hennon varmasti ruuttaa keltuaisen kokoinen pallero lusikalle. Upota lusikka liuokseen, pudota ruisku, ota toinen lusikka ja siirtele varovaisesti keltuaista lusikasta toiseen. Hilloliuos hyhmettyy keltuaisen ympärille suojaavaksi kalvoksi.

Kun pallo säilyttää muotonsa (~2 min), siirrä se vesikulhoon ja sekoita kulhon sisältöä pari kertaa melkuttimella**, ettei tuore keltuainen jäisi pohjaan kiinni. Toista n kertaa tai kunnes haluat lisää simaa.

Saatuasi mielivaltaisen arvon verran (ruokailijoiden lukumäärä + hattuvakio), ehjiä keltuaisia, ota lautaset pois pakastimesta. Seuraavaksi valitse sopiva annostelija, kuopaise juustokakkukulhosta annos ja pudota se lautaselle valkuaiseksi. Anna painovoiman levittää juustokakkumassa lautaselle, avusta tarvittaessa parhaaksi katsomallasi tavalla. Tämän jälkeen asettele keltuainen siihen päälle. - tadaa - Munasi on valmis tarjottavaksi. Halutessasi voit lisätä lautaselle murskattuja kaurakeksejä tai muuta, mielellään rapeaa lisuketta munan pehmeyttä tasapainottamaan. Aläkä unohda täyttää simalasiasi.

Nautikkaa Wapusta ja sen makumaailmasta!

*liian suuri kalsiumpitoisuus saa natriumalgiinaatin hyytelöitymään, pehmeä vesijohtovesi on sopivaa. Mikäli ongelmia tulee, käytä tislattua vettä.

**lusikka

PARIUTUMISRITUAALIEN LABYRINTISSA

Kirjoittaja on maailmantuskaa aiheuttava aivan-kohta-ännänen-vuoden prosessiteekkari

Joku™ väitti Wapun olevan taas pian täällä. Yritetäänpä toista lähestymistapaa Wappuiluun liittyvien kaskujen sijaan. Seksi. Se on aina kaikilla ja kiinnostaa kaikkia. Aasinsiltana seksistä Wappuun tai Wapusta seksiin voidaan käyttää vaikkapa käsitettä Wappuheila. Lukuvuoden aikana on ehkä vaihdeltu erinäisiä katseita ja kyteville tunteilla on tapana roihahdella kevään edetessä. Ihmiset ovat lähdössä kesätöiden perässä pois kaupungista, minkä takia lukuvuoden lopussa on sopiva aika kokeilla kepillä jäätä. Jos homma menee pipariksi, on välissä muutama kuukausi aikaa viilennellä tunteitaan ja kasvattaa egoaan muilla tavoin. Ideaalitapauksessa kiinnostus on molemminpuolista ja suhde etenee pidemmällekin. Yhtä kaikki haastavaa on herättää vastakkaisen sukupuolen/saman sukupuolen/ Isoveltuva sukupuolettomuuden käsitel:n tai vastaavan ihastuksen kohteen mielenkiinto. Edessä on turhauttava, pelottava, jännittävä, yöunia vievä ja parhaimmillaan hyvinkin antoisa operaatio.

Epätoivoiset. Tähän mennessä olen saanut kuulla lukuisia unohtumattomia iskurepliikkejä, joista monet ovat unohtumattomia ei-toivotulla tavalla. Yksittäiset "iskurepliikit" sattuvat nimittäin olemaan melkoisen tuhoon tuomittuja hankkeita. Toki jostakin pitää aloittaa, eikä aina tietenkään ole helppoa ilmaista itseään, varsinkin kun kovasti jännittää vastapuolen reaktiota. Silti mietin joskus, mitä seuraavien kommenttien sanojilla on käynyt mielessä. Osa näistä on myös aika surullisia. "Oon niin yksinäinen." "Etkö sä nyt millään vois, ei siihen mee kauaa." "Anna ihan pieni hyvänyön pusu väin." "Mun porukoilla on niin paljon rahaa, että voin olla menemättä kesätöihin ja pelata futista koko kesän."

"Kaipa jonkun katsomaan mun kanssa leffoja ja kämppäkin kaipaisi siivoamista." "Oon ollu tosi pitkään puutteessa." Kaikista paras on kuitenkin tämä eräällä silliksellä käyty syvälinen keskustelu. Sovitaan dialogin henkilöiden nimiksi vaikkapa Ursula ja Ensio-Viljami:

Ensio-Viljami: "Kuule Ursula."
Ursula: "Mitäs nyt?"
Ensio-Viljami: "En nyt jaksa kierrellä ja kaarrella tämän asian kanssa, vaan kysyn suoraan, että lähdtäisikö meille panemaan."
Ursula: "Jos olisin sinkku niin kai se voisikin olla mahdollista."
Ensio-Viljami: "Ai sulla on poikaystävä vai?"
Ursula: "Mm-m."
Ensio-Viljami: "Niin muttakun mulla on krapula ja siksi panettaa niin perkeleesti. Oikeesti, kuka tahansa kelpaa."

Kuka tahansa.

Tuohon reagoimiseen meni muutama sekunti pidempään kuin mitä tavallisen vanavalmiuden tason perusteella voisi kuvitella. Piti hetki punnita, vastatako kiltisti vai kärkevästi. Kunnioituspisteet suorasta ja rohkeasta kysymyksestä, mutta sitä seurannutta suostuttelua olisi voinut ehkä miettiä uudelleen kerran. Vaikka vastapuoli olisikin suohirviö pimeimmistä krapulaluolasta, on tuskin syytä olettaa sosiologista vastausta moisen ylentävän lauselman jälkeen. Se, saiko Ensio-Viljami Ursulasta sänkynsä lämmittäjää, jäänee ikuisiksi arvoitukseksi.

Joka tapauksessa, epätoivoisuus ei ole kovin jännittävä, eroottista vetovoimaa lisäävä ominaisuus. Se saa vastapuolen lähinnä harkitsemaan säälinsekaista pakene ja pelastu -reagoimistapaa.

Miehille ja naisille pariutuminen on erilaista. Voisi helposti kuvitella, että halukas nainen saa helpommin seuraa kuin halukas mies. Toisaalta naisen aktiivisuus nähdään ehkä osin pelottavana asiana, kun totuttu normi on, että mies on se dominoiva aloitteentekijä. Nainen kuitenkin loppupeleissä haluaa olla "jahdattavana". Kuka nyt ei haluaisi tuntea olevansa haluttava ja että vastapuoli on valmis näkemään vainaa hänen vuokseen. Eräs huomattava hankaluuks on se, miten erotat kohteesi sen kavereiden joukosta, jotta voit puhua kahden kesken. Monet tuntemani miehet kiroavat sitä, että naiset kulkevat esimerkiksi baarissa yhtenä ryppäänä ja menevät vessaankin yhdessä. Miten siihen pitäisi uskaltaa mennä väliin jututtamaan? Lähestyminen on kuitenkin naisenakin useasti hieman samasta syystä työn takana. Ylipäänsä se, että bileissä saa tilaisuuden puhua kaksistaan pidempiä aikoja on yllättävän hankalaa. Pari vuotta sitten oli wappuachievement nimeltä "suolaa kaverisi iskuyritys", jota harvemmin oikeasti toteutetaan. Tahatonta suolausta tapahtuu, kun ei aina ymmärretä antaa rauhaa henkilöille, joilla näyttää olevan juttu kesken.

Iskeminen on loputon suo erilaisia variaatioita, sudenkuoppia ja juoksuhiiekkaa. Yleisesti kuunteleminen ja suunvuoron antaminen ovat hyviä lähtökohia huomion antamiselle ja saamiselle. Juttu ei etene pelkillä

salamyhkäisillä katseilla, eikä puhelimen taakse piiloutuminen ei pahemmin auta, ellet sitten suorita soidinmenoja viesteillä. Yhtä oikeaa tapaa ei luonnollisesti ole, mutta kohteliaisuus ja erottuminen massasta

saattavat olla eduksi. Hyvällä ulkonäöllä pääsee alkuun, mutta sisällön laatu - tai laadun puute - paljastuu nopeasti. Siksi karsiman vaikutus on valtava. Sopiva itsevarmuus on vetoava tekijä, kun taas liiallinen itsevarmuus ärsyttää. Tiedän tyyppin, joka on (kaikella kunnioituksella) ruma kuin kamelin kainalo, mutta vientii hänellä silti riittä. Tietty välinpitämättömyys oman ulkonäön puutteista, vaikka niiden olemassaolon tiedostaakin, on vetovoimaista.

Takaisin Wappuun. Wapussa on taikaa. Pienessä tai vähän isommassa hiprakassa kynns ilmaista itseään madaltuu ja rohkeutta löytyy monesti aivan eri tavalla kuin selvinpäin. Saumattoman, rituaalinomaisen biletyksen aikaansaama yhteenkuuluvuuden tunne on kuin päättymättömältä tuntuva limbo, jossa tuntuu että kaikki on mahdollista ja ihmeitä tapahtuu. Tunteettomat puhuvat toisilleen ja yllättäviä siteitä syntyy yön hämärinä tunteina. Kannattaa siis käyttää huhtikuun loppumetreit hyväksi ja hankkiutua erilaisiin tilanteisiin. Kysykää mieltymyksenne kohteelta (no ehkä pienten tunnustelujen jälkeen) suoraan. Jos vastaus on kieltävä, se tietysti harmittaa ja syö itsetuntoa. Mutta siinä tapauksessa ei ainakaan joudu miettimään vielä ehkä vuosienkin päästä, mitä olisi tapahtunut jos olisinkin silloin kysynyt. Toiminut. Antanut mahdollisuuden. Paljon enemmän jäävät harmittamaan ja kaduttamaan tekemättä jääneet asiat kuin tehdyt.

Pahoitteluni mahdollisista sukupuoliroolituksesta, seksuaalisen suuntautumisen oletuksista ja seksiobjektiviitteistä, ne olivatkin luonnollisesti koko jutun tarkoitus ja elämän pääasiallinen anti.

KOPONURKKAUS

Kirjoittanut: Joonas Tauriainen

Tervehdys arvon lukijat ja tervetuloa lehden tärkeimpään osioon, koponurkkaukseen!

Mutta mitä/mikä tämä "kopo" edes on? Tätä eksistentiaalista kysymystä voisi avata hieman laajemminkin, mutta kaikessa lyhykäisyydessään "kopo" on lyhenne sanasta koulutuspolitiikka. Lisäksi kyseinen sana merkitsee unkarilaista koirarotua, nyrkkien lyömistä yhteen (urbaani sanakirja) sekä lyhennettä Kosken Pojista (helsinkiläinen jääkiekkjoukkue). Tässä nurkkauksessa keskitytään kuitenkin nimenomaan koulutuspoliittisiin asioihin.

Koulutus kiinnostaa meitä kaikkia, olemmehan sentään yliopistossa, mutta politiikka terminä saattaa olla joillekin lähestulkoon selkäpiitä karmiva. Sana politiikka on muuten peräisin antiikin kreikan kielen sanasta politikos, "kansalaisia koskevaa", joten koulutuspolitiikka tulkittuna tarkoittanee "opiskelijoita koskevaa". Myönnettään etten itsekään ole aina ollut kiinnostunut kaikista turhista päätöksistä, jotka ovat tuntuneet hyvinkin kaukaisilta. Yliopiston aloitettuani aloin kuitenkin miettiä niiden kaikkien tyhjänpäiväisten kabinettipäätösten vaikutusta itseeni.

Ensimmäisenä opiskeluvuoteni olin pieni ja pelokas fuksipallero, joka yritti vain etsiä omaa paikkaansa yliopiston moniulotteisessa opiskelijaelämässä. Samalla minua ihmetytti omituiset tenttijärjestelyt sekä hyvinkin vaihteleva opetuksen laatu. Toisena vuonna aloin tuntea oloni kotoisemmaksi ja huomasi viihtyvän erittäin hyvin killan ja OTYn tapahtumissa. Keskityin myös tarkemmin päätöksiin, jotka tapahtuivat yliopiston johdossa. Oli tullut aika killan vaalikokouksen ja halusin lähteä jollakin tavalla mukaan järjestötoimintaan. Opintovastaavan nakki tuntui selvästi omalta jutultani ja siinä pestissään vuosi sitten eteni. Pääsimme silloisen puheenjohtajan kanssa osallistumaan tutkinto-ohjelmatoimikuntamme kokouksiin opiskelijajäsenenä ja vaikuttamisen mahdollisuudet laajenivat. Nostimme kokouksissa vuoden mittaan aiheiksi mm. tenttijärjestelyt sekä oma opettaja -toiminnan. Parasta tässä kaikessa oli se, että meitä kuunneltiin.

Missä minä olen nyt? Toimin OTYn koulutuspoliittisena vastaavana. Olen teknillisen tiedekunnan koulustoitimikunnan varajäsen ja johdan Teekkareiden koulutuspoliittista jaosta. Jaoston kokouksissa olemme käsitelleet tenttiarkistoja, kurssipalautteita sekä mahdollisuutta laajentaa kursseja yli tutkinto-ohjelmien. Tällä kaikella toiminnalla on yksi vahva syy. Yhteinen ääni kuuluu paljon vahvemmin kuin yksi.

Lähtekää ihmeessä mukaan koulutuspoliittiseen toimintaan. Kanavia, joissa pystyy vaikuttamaan, on useita. Syksyllä aukeaa taas tiedekuntien hallopedien haut ja killoissa käydään vaalikokoukset. OYY:ssa pidetään edustajistovaalit. Oma osaamista ei kannata turhaan aliarvioida tai arvella, että ehtiikö siinä ajassa vaikuttamaan. Pienillä askelilla saavutetaan suuria tekoja. Ei yliopistonkaan remontti päivässä valmistu.

TASA-ARVOVALTUUTETUN PALSTA

Kirjoittanut: Tapani Himanka

Hei, Tasa-arvovaltuutettu!

Aloitin juuri naisena opiskelut hyvin miesvaltaisella alalla. En sitten millään jaksaisi kuunnella noiden fuksipoikien inttijuuttuja. Miten ne saisi puhumaan jostakin mielenkiintoisemmasta?

- Fuksityttö

Hei, Fuksityttö.

Oma syysi kun et käyttänyt tasa-arvoista mahdollisuuttasi päästä osaksi varusmiespalveluksen iloista. Fiksumalla valinnalla nyt sinulla olisi itselläsikin kasa herkkullisia juttuja kansan syvistä riveistä ja leirielämän tuomista luontokokemuksista. Vinkkinä voin kuitenkin ehdottaa, että ohjaat keskustelun mahdollisimman pian menstuaatioon.

Myös kyseisestä aiheesta saa hedelmällisiä keskusteluja aikaiseksi miehiseissä ympäristössä. Toinen vaihtoehto, mikäli olet 18 - 29 -vuotias, voit edelleen ottaa vaikka välivuoden opinnoistasi ja lähteä varusmiespalvelukseen hakemaan niitä kokemuksia, joilla samaistua opiskelutovereidesi keskusteluihin. Silloin saat myös tasa-arvoiset mahdollisuudet alkaa reservikarkuriksi, mikä on nykyään muodikas tapa aiheuttaa anarkistista pahennusta valtaapitävien silmissä.

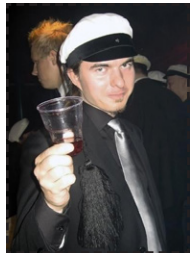
Parhain terveisin,

Tapani Himanka
Oulun Teekkariyhdistys ry
Tasa-arvovaltuutettu

OONKO MÄÄ VIELÄKIN TEKKARI?

Kirjoittanut: Sauli Viinämäki

Tervehdys teille kaikille, te rakkaat outulaiset Teekkarit ja Teekkarin alut! Vuosi vaihtui, ja siinä samalla Teksun toimitus. Perinteisesti tätä kulttuuripalstaa on kirjoittanut vanha kulttuurisika, eikä tänäkään vuonna tapahdu poikkeusta. Tiedä sitten, onko

se hyvä juttu, sillä vuoden 2014 kulttuurisian jorinat ja törinät voivat olla kursailemattomia, sekavia ja joskus jopa valheellisia. En myöskään osaa kommunikoida meemeillä saati Snapchatilla, kuten nykyään lienee tapana.

Teillä onkin oikeus, sekä jopa velvollisuus suodattaa tajunnanvirtaani niin paljon kuin parhaaksi näette. Lupaen kuitenkin, että jokaisessa tämän palstan ulostulossani on jokin idean siemen. Tai ainakin luulen niin. Joskus se voi kyllä olla todella hyvin piilossa rivien välissä. Hienoa, sitten aiheeseen.

Wappuun on enää pari kuukautta. Fukseista tulee Teekkareita ja Teekcareista vuotta vanhempia sellaisia. Vuosi hurahtaa, jälleen on wappu ja Teekkarikansa solmii uusia solmuja Teekkarilakkeihin. Uskokaa tai älkää, vuosien mittaan vauhti vain kiihtyy ja kohta huomaatte lakissanne roikkuvan vetosolmun. Ja sitten, täysin yhtäkkiä, lakissa ei olekaan enää solmuja. Minulle kävi niin. Olenko silti vielä Teekkari?

Esitin kysymyksen ensin itse itselleni. Sittemmin, solmutonta Teekkarilakkaa kantaessani minulta kysyttiin: "Ookko nää tttu muka joku Teekkari?" (Tapahtui MM-Kyykässä, esittäjä oli humalassa). Vastasin rempeästi, että totta munassa olen! Jäin kuitenkin mielessäni miettimään omaa vastaustani. Oikeastaan jouduin miettimään ihan kunnolla. Sitten ymmärsin, että vastaan jatkossakin samoin. Totta munassa olen edelleen Teekkari!

Olen edelleen Teekkari, koska olen edelleen oma itseni, sama persoona, jonka muovautumiseen Teekkaritus ja teekkarikulttuuri ovat vuosien mittaan vaikuttaneet suuresti. Eivät opiskeluvuodet minusta täysin toista ihmistä ole tehneet,

mutta nuo vuodet ovat ohjanneet minua tiettyyn suuntaan. Mielestäni tuo suunta on ollut oikea. (Huom: toki hölmöilytänkin on tullut, mutta se kuuluu kasvamiseen ja elämään.)

Teekkarikulttuuri on minun näkökulmastani vain Teekkarituden ilmenemismuoto, joka elää ympäristön mukaan. Se elää ja se vaihtelee, ja niin sen kuuluukin. Fuksina ja tupsufuksina Teekkaritus ilmenee minulle siten, että kiersimme tiiviin, oman killan keskuudesta muodostuneen ystäväporukan kanssa niin paljon tapahtumia, kuin vain kykenimme. Sitten ystäväpiiri laajeni hallitusvuosien mittaan muihin kiltoihin. Muista killoista piiri puolestaan levisi ulkopuikkakunnille. Ja voi kyllä, tapahtumissa käytiin ja monessa oltiin mukana. Nykyisin enää en käy lumenveistokisoissa tai kierra tehtaita KMP:llä. Mutta, minulla edelleen se sama ystäväpiiri, joka vuosien mittaan on kehittynyt. Mikä olisikaan parempi turvaverkko, kuin samanhenkiset ystävät?

Mikä sitten on se Teekkarituden ydin? Kun tarkastelen itseäni ja ystäviäni, huomaan että muutama asia tai piirre ei ole vuosien mittaan muuttunut. Ne ovat vain voimistuneet. Ne ovat: positiivisuus, rehtiys ja tietty, terve pilke silmä kulmassa. Nämä kolme, ovat mielestäni Teekkarituden ydin, ja pätevät niin opiskelijaelämässä, kuin sen jälkeisessäkin.

Ydin on takana esimerkiksi Teekkarijäynässä; kenenkään mieltä ei oikeasti pahoiteta, lopussa koijaus paljastetaan ja lopulta koko tempaus saa osapuolille vain hyvää mieltä. Tässä kohtaa, huomataan ero jäynän ja kiusanteon välillä! Toisaalta myös asiointi saksalaisen byrokraatin kanssa vieraalla kielellä luonnistui kohdallani huomattavasti helpommin, kun kohtasin tilanteen positiivisesti, rehdisti enkä tarpeettoman vakavasti. Itseasiassa harmiton huulenhaitto omasta kotipaikkakunnastani nopeutti lopulta asiointia.

Eli kyllä, olen Teekkari isolla T:llä, vaikka lakistani ei enää solmuja löydykään! Sitäpaitsi, eihän se lakki yksin Teekkaritua tee. Olettehan tekin kaikki Teekcareita, vaikka teillä ei juuri tällä hetkellä lakkaa olisikaan päässäne!

VAIKKAPA MUISTELUITA WAPUISTA

Kirjoittanut: Sauli Viinämäki

Wappu lähestyy, oletteko kuulleet? Arvaattekos, mitähän teema-aihiota päätoimittaja minulle ehdotti? Minulla on idea! Voitaista järjestää kilpailu, jossa arvuutellaan tuota teemaa. Vastaus itse asiassa löytyy jo otsikosta, mutta ei se mitään. Kilpailut ovat aina kivoja! Kilpailu menee näin: lähetetään minulle arvauksenne teemasta etanapostitse postilaatikkooni, ja arvon parhaiten (huom: ei oikein, vaan parhaiten) vastanneiden kesken sieltä voittajan. Voittaja voittaa itselleen pakastepizza-illallisen Jyväskylän Harjulla. Wapun kunniaksi ehkä jopa pussikaljan kyytipojaksi. Palkinnon idea on varastettu kaarinalaiselta Radbrow-panimolta.

Suuret kiitokset muuten päätoimittajalle mielettömän hienosta sanavalinnasta, kun hän kysyi minulta: "Mitä näin niinkö valmistunut (ja aikuistunut?) yksilö tekee, kun haalarikansa on sekaisin?" Tämä kyseenalainen yksilö ei ole sen kummempin kuitenkaan aikuistunut, vaikka valmistunut onkin. Kiitos luottamuksesta!

Vielä näin valmistumisenkin jälkeen mieli on kuin puhtoisella sekä vilpittömällä opiskelijanuorukaisella. Päässä pyörii: "WappuWappuWappuWappuWappu...", eikä lämpenevä sää, saati kylillä ykköset päällä kikkaileva haalarikansa helpota vanhemman jönnin Wappukuumotusta. Ai että, pääsisipä jo nauttimaan tuosta yhdestä vuoden kohokohdasta, johon lukuvuosi opiskelijoilla kulminoituu.

Mutta kuinka siis minun kaltainen yksilö viettää Wappua? Realiteetit ovat foki muuttuneet. Työt haittaavat aidosti harrastusta. Toisaalta, ne onneksi vain haittaavat, eivätkä estä Wapun juhlintaa! Viikot käyn töissä, mutta viikonloput vietän Oulussa. Heleää ääntäni voi siis kuulla mm. Rattoradiossa ja ulkoisen habitukseni voi bongata esim. Wesibussista. Sekä tietysti muista Wapun tapahtumista ja perinteistä Wappukulkueesta. Olisipa mukava törmätä myös teihinkin! Voin vaikka luvata piirtää haalareihinne samanlaisen sukun, minkä piirsin joulukuussa suorittamaani viimeiseen tenttiin. Tietysti niin halutessanne, sillä luvaton töhertely voitaisiin tulkita vandalismitiksi. En nimittäin ole hirveen hyvä piirtäjä...

Tämä teksti selkeästikin rönsyilee, eikä meinaa pysyä kasassa. Otsikko nimittään antaisi ymmärtää, että muistelen tässä menneitä Wappuja. Mieleeni ei vain pulpahtele yksittäisiä Wappumuistoja tai kokemuksia. Ei siksi, etteikö niitä olisi, vaan siksi, että ajatukset on suunnattu tulevaan Wappuun ja sen viettoon. Wappu on nimittäin yksi harvoista tapahtumista, joka kokoa kaiken ikäiset ja näköiset kuomat jälleen yhteen. Reilun viikon mittaiset juhlat ovat tietty mahdollisuus jo fysiikan vuoksi. Nykyisin hyötysuhde "hauskaa seuraavilta päiviltä lainaamisessa" on erittäin heikko ja takaisinmaksuaika pitkä. Vuosi sitten kahden päivän hulinoimisen jälkeen oltiinkin viikko petipotilaana. Hauskaa tosin oli tosiaan sen viikon edestä!

Hmm, ehkä tämä on sitä Wappukuumetta, kun muisteluiden saldo on tämän tekstin osalta edelleen täysi nolla. Zero. Ehkä voin lohduttaa sinua sillä, että eivät tarinat olisi tähän tekstiin edes mahtuneet. Mutta hei, minulla on jälleen idea! Samalla kun piirrän haalareihinne kukkia, lupaan kertoa oikeasti tarinoita ja sattumia vuosien varrelta! Tämä toiminee lupauksena ja pätevästä loppukaneettina verrattain epäpätevälle tekstille.

Oikeasti, olisipa jo Wappu: se on vuosienkin jälkeen yhä loppukevään parasta aikaa!

SUPERWAPPU 2017

LAUANTAI 22.4.

- 17-19 TeeKun Wappukonsertti
@Caio
20-02 Ööpisgaala
@Teekkaritalo

SUNNUNTAI 23.4.

- 12-15 Kirkkovesoudut
@Tuiran uimaranta
22-04 Jälkisoudut
@Ilona

MAANANTAI 24.4.

- 14-05 BBQ-Bileet
@ Teekkaritalo

TIISTAI 25.4.

- 14-05 Wappu beer pong
@Teekkaritalo

KESKIVIIKKO 26.4.

- 21-02 Wappureivit
@Areena

TORSTAI 27.4.

- 13-19 Päiväkännit
@Hevimesta
19-04 Ilotalo
@Teekkaritalo

PERJANTAI 28.4.

- 12-16 Wappupiknik
@Humupääty
18-22 Wappusitsit
@Teekkaritalo

LAUANTAI 29.4.

- 12-15 Tempaukset ja fuksikisat
@Torinranta
22-04 Waatonaaton bileet
@Tivoli

SUNNUNTAI 30.4.

- 12-13 Wappukulkue
@Åströmin puisto
13-15 Fuksiuitot
@Åströmin puisto
19-00 Waaton bileet
@Areena

MAANANTAI 1.5.

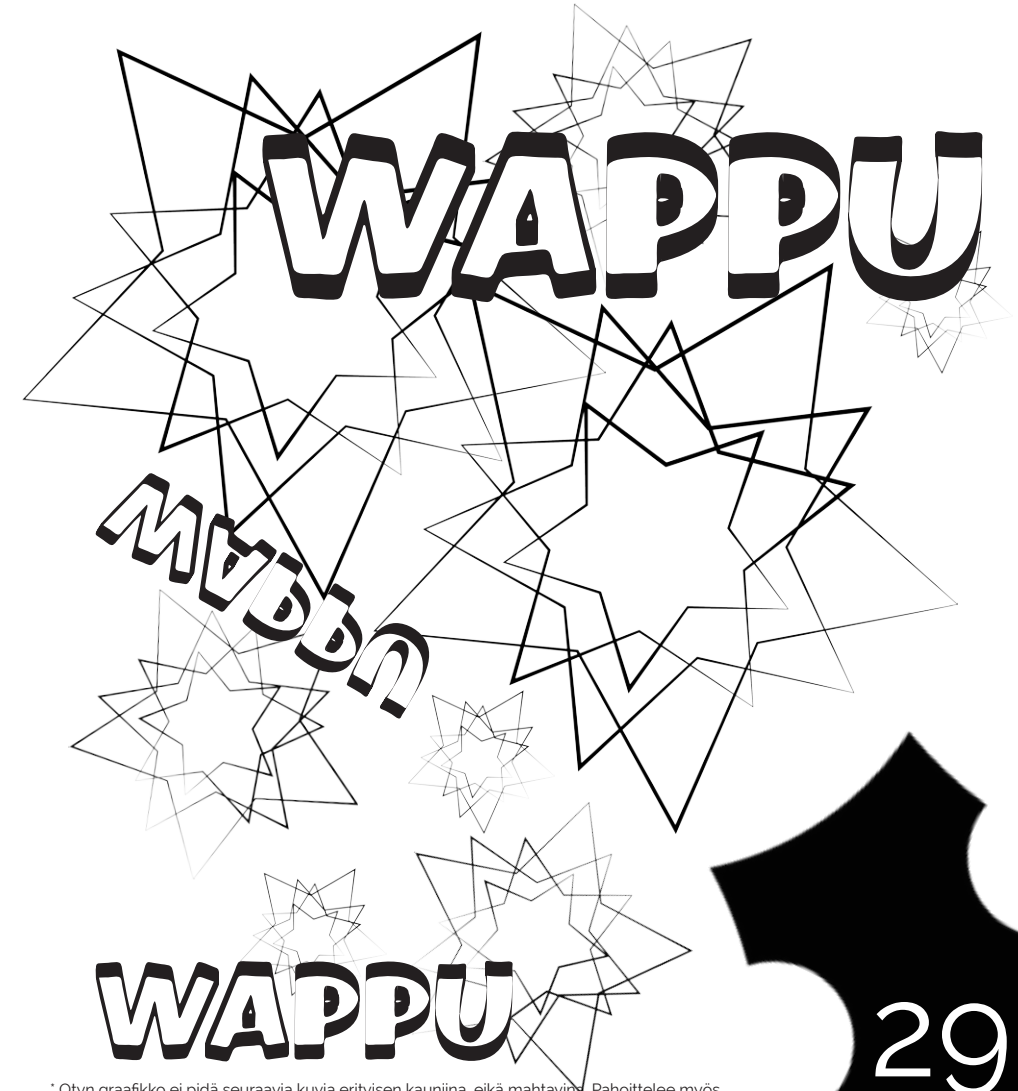
- 3.33.33 Ashematunnelin örinät
@Asematunneli
05-06 Lakitus
@Linnansaari
06-09 Wappusillis
@Linnansaari
09-10 Shampanjamatinea
@Linnansaari
14-15 Teekkaritorvien konsertti
@Rotuaari
18-19 Fuksilakkien polttohautaus
@Teekkaritalo

GRAAFIKON VÄRITYSKUVAT

Kirjoittanut: Reetta Lehtiranta

Graafisesti upeat värityskuvat: Reetta Lehtiranta

Tänä päivänä erilaiset värityskuvat tuovat iloa, rauhallisuutta ja keskittymiskykyä myös meille jo aikuisuuden kynnyksellä seisoville ihmisille. Muotiahan ovat etenkin erilaiset Zen värityskuvat, joiden tehtävänä on luoda hyvää oloa värittäjälle. Teksuutimet haluavat tietysti pysyä muodin mukana, joten rakas OTYn graafikko päätyi tekemään pari enemmän tai vähemmän hyvää oloa tuottavaa kuvaa wapun riemuksi. Nämä kuvat on suunniteltu etenkin darran helpottajiksi. Väritä siis wapun wapunat ja liskojen yöt pois näillä mahtavilla kuvilla!

* OTYn graafikko ei pidä seuraavia kuvia erityisen kauniina, eikä mahtavina. Pahoittelee myös etenkin arkkitehtejä näiden kuvien aiheuttamista migreeni ja epilepsia kohtauksista. Kyllä, kuvista puuttuvat rytmi, symmetria, kultainen leikkaus jne.

YÖ KUIN KAAMOS POHJOISEN ON PIMIÄ,

TAKAJOUKKO NUKKUU VAIN,

NUKKUU VAIN,

TARHAPÖLLÖN ÄÄNI KIMIÄ,

KUULUU PAPPILASTA PÄIN,

KUULUU PÄIN,

JA TAAS,

JA SIIS,

JA YKS,

KAKS,

KOLME,

NELJÄ,

VIIS